

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4815/2020
10.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Косана Радовић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Нешковић адвокат из ... и ВВ из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији туженог ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5368/19 од 21.05.2020. године, у седници већа одржаној 10.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ББ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5368/19 од 21.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу П 191/19 од 04.10.2019. године, у првом ставу изреке усвојен је тужбени захтев и према туженима утврђено да је недопуштено извршење на непокретности – трособном стану број ... који се састоји од дневне собе, две спаваће собе, кухиње, ходника, купатила и терасе а налази се у стамбено-пословној згради број ..., изграђеној на кп.бр. .. КО ... и уписаној у ЛН .. КО ..., по решењу Основног суда у Крагујевцу И 3295/14. У другом ставу изреке тужени су обавезани да тужили накнаде трошкове парничног поступка у износу од 105.050,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5368/19 од 21.05.2020. године, у првом ставу изреке одбијена је жалба туженог ББ и у односу на њега потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке одбијен је захтев туженог ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда одредаба парничног поступка на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Основног суда у Крагујевцу Ив. 3295/14 од 23.06.2014. године одређено је извршење против извршног дужника ВВ ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца ББ у износу од 14.750 евра, и то продајом непокретности – стана, који се водио као власништво ВВ а налази се у ... у улици ... број ..., на кп.бр. .. уписаној у ЛН .. КО Забележба постојања решења о извршењу уписана је од стране РГЗ СКН Крагујевац 05.08.2014. године.

Тужила је од тужене ВВ, по предуговору закљученом од 05.03.2008. године и потом по уговору о купопродаји непокретности овереним пред Општинским судом у Крагујевцу под Ов ../08 од 14.03.2008. године, купила трособан стан број ..., .. спрат, први улаз површине 52,79 м² који се састоји од дневне собе, две спаваће собе, кухиње, ходника, купатила и терасе, као посебан физички део који се налази у улици ... број .. на локацији парк, на земљишту - кп.бр. .. уписаној у ЛН .. КО ..., за укупну купопродајну цену од 52.000 евра у динарској противвредности на дан исплате. Цена за стан је исплаћена, и то 6.000 евра дана 05.03.2008.године, 4.000 евра дана 10.03.2008.године године и 42.000 евра по потписивању уговора о купопродаји. Тужила је ступила у посед наведеног стана дана 28.03.2008. године. Овај стан је тужила осигурала код АД за осигурање „Копеоник“, а у 2010. години пријавила је порез на имовину физичких лица за овај стан и извршила промену власништва на своје име код јавних предузећа који врше комуналне услуге. У катастру непокретности тужила је извршила промену власништва по основу наведеног купопродајног уговора, која је спроведена решењем РГЗ СКН Крагујевац број ../2016 од 28.01.2016. године.

Тужила је за поступак извршења туженог ББ, као извршног повериоца, против тужене ВВ, као извршног дужника, ради наплате новчаног потраживања и то продајом непокретности – њеног стана, сазнала у јануару 2016. године и као треће лице поднела је приговор против решења о извршењу Основног суда у Крагујевцу Ив 3295/14 од 23.06.2014. године, па је тај суд решењем И 3295/14 од 20.09.2016. године упутио да у остављеном року покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење на спорној непокретности недопуштено. Тужила је тужбу поднела 30.09.2016. године.

Врховни касациони суд налази да је побијаном одлуком правилно усвојен тужбени захтев и утврђено да је недопуштено извршење на непокретности – трособном стану број .. који се састоји од дневне собе, две спаваће собе, кухиње, ходника, купатила и терасе а налази се у улици ... број .., у стамбено-пословној згради број .. изграђеној на кп.бр. .. уписаној у ЛН .. КО .., које је одређено решењем Основног суда у Крагујевцу Ив 3295/14 од 23.06.2014. године спровођењем извршења на овој непокретности.

Наиме, приговор и излучна тужба – тужба ради проглашења извршења недопуштеним, представљају средства заштите трећих лица од извршења на предметима на којима они полажу одређена права, на начин како је то регулисано одредбом члана 50. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“ број 31/11, 99/11 и 109/13), који је био на снази у време доношења решења о извршењу, а којом је прописано да лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење, може све до окончања извршног поступка да изјави приговор, којим тражи

да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним. Одредбом члана 107. став 1. истог закона, прописано је да извршни поверилац стиче право уписа заложног права на основу решења, односно закључка извршитеља о извршењу на непокретности извршног дужника, а применом става 3. истог члана, уписом у јавну књигу, извршни поверилац стиче право да своје потраживање намири из непокретности и у случају да треће лице касније стекне на истој непокретности право својине.

Према одредби члана 33. Закона о основама својископравних односа (“Службени лист СФРЈ” бр.6/80 ... “Службени гласник РС” бр.115/05), право својине на непокретност стиче се уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин одређен законом, а на основу правног посла. То значи да пуноважан правни посао представља основ за стицање права својине на непокретности, а упис у јавне књиге представља начин стицања овог права на непокретности, односно лице које има законит правни основ за стицање права својине на непокретности, власником те непокретности постаје тек уписом тог свог права у јавне књиге.

Применом одредбе члана 107. став 3. ЗИО, јесте прописано да извршни поверилац стиче право да своје потраживање намири из непокретности и у случају да треће лице касније стекне на истој непокретности право својине, али чланом 50. тада важећег Закона, заштита права трећих лица није ограничена само на истицање права својине на непокретности на којој се спроводи извршење, већ право на ову врсту заштите има и лице “које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење”.

У конкретном случају, тужила је савесни стицалац који има правно ваљан, законит правни основ за стицање права својине – уговор о купопродаји, који је са продавцем закључила знатно пре него што је одређено извршење на предметном стану. Уговор је и извршен у целисти, односно тужила је исплатила купопродајну цену, стан јој је предат у државину, па као такав представља претпостављеног власника са својинским овлашћењима и правом на заштиту према другим лицима, без обзира што је ово своје право уписала у јавне књиге након доношења решења о извршењу. При том, у прилог права тужиле на заштиту своје непокретне имовине је и чињеница да се тужила одмах по сазнању за извршни поступак уписала као власник исте пре доношења решења којим је упућена на парницу, па судови основано налазе да тужила јесте титулар права на овој непокретности, које спречава извршење на истом као предмету извршења, чиме су у конкретном случају испуњени услови из члана 50. тада важећег Закона о извршењу и обезбеђењу.

На овај начин Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови, правилном применом материјалног права усвојили тужбени захтев и утврдили да је недопуштено спровођење извршења, одређено решењем решења о извршењу Основног суда у Крагујевцу Ив 3295/14 од 23.06.2014. године, на трособном стану број .. у улици ... број .. у стамбено-пословној згради број .. изграђеној на кп.бр. .. КО ..., уписаној у ЛН .. КО

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић